

ПРОЛЕТАРІ УСІХ КРАІВ
ЗДНАЙТЕСЬ!

Соціалістична Партія Канади.
Socialist Party of Canada.

Робітники в боротьбі згублять лише свої кайдани, а здобудуть усей світ!
К. МАРКС.

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РОБОЧОГО ЛЮДУ

ПЕРЕДПЛАТА:

На рік \$2.00
Пів рік \$1.00
Чверть 60 цт.
Одно число 5 цт.
До старого краю . . \$2.20

THE RED FLAG

Socialist weekly paper for Oukrainian proletariat in Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Червоний Прапор
(The Red Flag),
467 Manitoba ave.
Winnipeg, Man.

Рік I.

Вінніпег, Ман. Субота, 11 Січня, 1908. ** Winnipeg, Man. Saturday, 11 January, 1908

Число 7.

ПРЕСТАВЛЕННЯ!

В СУБОТУ, 18 СІЧНЯ с. р.
в галі ім. Т. Шевченка 467
Манітоба аве.

буде відіграна знаменита комедія Карпенка Карого:

МАРТИН БОРУЛЯ

в 5 діях.

Аматори знамениті.

Початок о 8 годині вечером.
по преставленню
ТАНЦІ ЛЕТУЧА ПОШТА.

Вступ для мужчин: 35 цт.,
для женщин: 25 цт.

ДО ПРИЯТЕЛІВ „ЧЕРВОНОГО ПРАПОРУ“

Товариші! Ми 120 членів Укр. Він. Лок. ч. 2 С. П. К. ось уже другий місяць видаємо так потрібну для нашої соціалістичної роботи в Канаді газ. „Червоний Прапор“. Се видавництво коштує нас \$ 160 місячно. Тепер, коли наш Локаль поніс такі страшні жертви з причини судової розправи, коли нас капіталісти хочуть зі своїми наємними псами агладити з лица землі—ми не в силах далі сами провадити видавництво „Ч. П.". Товариші! розвинуйте агітацію за „Червоним Прапором, коли відчуваєте його потребу для наших робочих мас!

Надіслайте пренумерати! Колектуйте жертви!

Але, що найголовніше, найниші організації нашої Партії візьмуть на себе частину коштів по видавництву.

Покажм, що ми розуміем потребу робітничого вільного слова! Покажм, що жне, що це міцний люд робочий!

Присилайте передплату!

підтримуйте свою червону газету!

З свого боку редакція робить все, щоб наш Прапор „злінув понад трони!“

—xx—

НА ПОРОЗІ ВОЙНИ.

Коли в краю починається заколот і безлада, коли життя більшості горожан держави загрожує небезпека, коли самі заступники закону прилюдно починають нехтувати тим законом—тоді починає ся заноситись в краю на революцію.

Історія дає нам не один десяток таких прикладів. Але пануючі класи і їхній уряд, щоб відвернути очі громадянства від хатнього безладя—завжди ханаліє і хапають ся за старий, як світ, спосіб, за—війну. Не спішили задовольнити народній потреба—ні! З причиною, чи безпричини зачіпляли сусіду, видавали війну і відсилали частину народу під кулі, на заріз. Очі держави звертали ся туди, де гинули її діти, а тим часам уряд спокійно „латав свої лахмани“. Але коли край доведено до руїни, коли розбишацька господарка, господарка лише в інтересі пануючих—зробила своє діло, то від революції ніщо не врятує. Ні війна, ні попівські кропила, ніщо не одверне революції. Вона приходить судити „живих і мертвих“!

Військо побите, генерали зрадили, урядники продали державні секретні. А в краю голод, безробітє. Хоть і звонят цілими днями щоб нарід ішов молитись, аби всемілосердний бог дав перемогу їхнім багнетам—але нарід вже не слуха, вже нікого не боїть ся. Він

побачив, що ніхто його не порятує, як він сам собі не дасть ради.

В церквах пусто, на уликах густо! Червоні Прапори! Революційний сьпів! Нарід валить старий порядок—встановлює нові підвалини життя!

Так було у Франції, в Прусах, у Австрії; перед двома роками відбулась та вічна трагедія і в Росії.

Перед 1905 роком хмари народного гніву все нащє і нище звисли над царським троном.

Урядник катував 150 мільоновий нарід, діди пропивав останню єврочку Росії. Революція встала з крові народа і простягла свої руки до царського карка... Рятуючи себе черні сили Росії почали війну з Японією Але коли безладя—так скрізь. Російська армія здатна лише була до полювання на щурів, а не до війни. Російська армія лягла труном.

В Росії ось уже третій рік порядкує революція.

По Росії, історія призначила зробити розправу з паннами-капіталістами північної Америки.

В Штейтах безправе і безладє кричить до неба! В Штейтах весь закон і все право в долярах. Посли до парламентів, урядники, військо, попи—усі в кешені капіталістого. — Пролетарські маси стогнуть в таким безправі, якого сьвіт не бачив. Раби, білі раби!

Капіталіст газдує, капіталіст веде свій кривавий бізнес, бороть ся компанія з компанією, конкурує фабрика з фабрикою, банки ростуть, товару повні склади.

І почув капіталізм, що забагато товару наробили

його вірні „білі раби“, нема вже де продавати того товару.

Забрали частину білих рабів від машин, одягли в мундури, послани на острів Кубу та Філіпінські острови, завоювали, підбили під капіталістичне ярмо мешканців тих островів... Але кісно Американському капіталізові. Товару забагато! страшна промислова криза уже зазирає в його криваві павучі очі.

Опанувавши Філіпінськими островами, що лежать біля берегів Китайської імперії та Японю, американські капіталісти порішили далі вести заборчу компанію, порішили захопити береги Китаю, щоб зробити Китай лише ринком для американських товарів.

Але тими берегами і ринком опанував останніми роками японський капіталізм. Японські фабриканти мають великий бізнес з торгівлі з чайнами (китайцями).

Заздрісним оком на цю торгівлю дивились американські фебричні круки.

Але криза насувалась, уже її можно було пророкувати перед двома роками...

І рятуючи себе від промислової кризи, американські капіталісти почали готуватись до війни з Японією. Відомо всьому сьвіту насильства американців над японцями та японськими дітьми у Сан-Франціско у Каліфорнії. Погром японців!

Защо? кому вони винні?

Штейтским капіталістам треба підюдити, нацькувати нарід на японців, лише за те, що японці „азіатський нарід“. І капіталісти того добились. Темні американські маси від щиро-

го серця ненавидять японців, вірят тій брехні капіталістів, що „японець хоче опанувати західними провінціями Сполучених Держав“.

—Підла брехня! Агенти всіляких штейтських та канадійських компаній С А М І ЗВОЗЯТЬ ДУРНО ЯПОНСЬКИХ ГОЛОДНИХ ПРОЛЕТАРІВ до Америки, або зменшити нам плату. Капіталісти безмілосердя квітують білого робітника, а на його місце дають чайна або японця!

Капіталісти подвійний бізнес роблять на японській шквірі!

Уряд Штейтів в особі старого наймита капіталістів президента Рузвельта готує ся по розказу Рокенфелера і компанії до війни з Японією.

Промислова криза, що сплинула усі фабрики, майни, та залізниці Америки примушує капіталістів як найскорше розпочати цю війну. І запрований доларникам уряд уже багато зробив, щоб як в найближчим часі полила ся кровь американських та японських робітників перебраних в жовнірські мундури.

Уряд несоромлючесь заявив, що для війни уже заготовив 3½ мільярда доларів.

Маринарка Штейтів уже пішла до Філіпінських островів. А ходе чутка, що американське військо уже гвалтувало замешкалих на Філіпінах японців.

Це дуже файне знамено для американців, що вони починають війну з неозброєних жінок та слабьких дітей.

Щож дієть ся в самих Штейтах, як штейтский нарід відносить ся до війни?

О, усі запродані газети кричать, що „американський нарід мусить навчити японця, що треба раз на завжди спинити заборчі кроки жовтошкіпів!”. Які кроки? Але газета гавкає те, що кажуть долярники...

Христолоубаві пони проповідують війну.

Урад же тим часом набірає війська. Треба багато війська. Бо буде дві війни. Одна з Японією, а друга?.. А друга—з власним народом!

В Штейтах замкнуті усі фабрики, тренів ходить лише одна чверть, бо товарів не возять.

Склади замкнуті. Голод і безробітє.

В Каліфорнії, в Сан-Франціско люде валять ся на улицях з голоду, як мухи.

Помічи, яку уділяють пресбитиріяне, невістарчає.

Американець терпить... але чи довго? От на його і готують війська.

Голодний нарід тисячами занисують ся до війська. Бо капіталісти замкнули фабрики! Або їд на Філіппіни, або здихай з голоду! А в жовнірах дибре хоч \$ 13 на місяць та одіж та вікт.

Капіталіст знає що робить. Вроджених американців відсилає на Філіппіни, але італійців, русинів, поляків та інших темних, що не вміють говорити, лишає для крайової оборони капіталістичного добра від „голодних обивателів"... І ця темнота вже рострелювала перед декількома тижнями страйкарів.

А щож японець, що японський капіталіст думає? Японець готуєть ся зустрінути непроханого гостя канонами, що так влучно пісали російську маринарку лапати раків на дно Японського моря.

Звичайно японський капіталіст не підставить своєї груди під американську кулю. Паши Японії мають „рабів", які підуть за них проливати свою пролетарську кровь.

Капіталістам треба ринку—пролетарі Америки і Япану будуть себе різати! Смих і горе!

Але наше співчутє мусить бути на японському боці. В Канаді криза і муки завдяки американським капіталістам.

Колиб японці побіяли штейтську маринарку і виперли амер. війська з Філіппінів, тоді роджені американці, як недавно росіяне почнуть шувати причину своєї зневаги.

Пролетар. Штейтів побачить тоді побідлого Рузвелта і жменю хижаків капіталістів, і соціаліст покаже народові хто винний, що в богатих Штейтах нарід мре з голоду, соціаліст покаже усе безладє капіталістичної господарки і все безправє пролетарських мас.

А тоді високо культурний нарід Америки дасть собі раду з капіталістами!

Тоді всі побачуть, які в Америці суди, що добрі лише до долярників, тоді побачуть по чім демократичні і республіканські депутати продавали фунт „вільної республіки".

Весь безпорядок стане перед очима розбурканого народу—і щоб не згинуть з голоду він оголисть Штейти соціалістичною республікою! А Штейти вратують і Канаду!

З РІСТ ПАРТІІ.
і справа

Укр. Соц. Союзу С. П. К.

Наша Партія ростє. За Бритійскою Колумбією та Онтаріо zorganizовалась і бучно вступила на політичну арену трудова Альберта. Манітоба теж не спить. І не тільки завтра буде оголошений 4-й провінційнальний комітет С. П. К.—Манітобейкий Провінційнальний Комітет!

Соціалісти стають силою, яка розвернулає уже від океану до океану! від Квебеку до Ванкуверу!

Робочі маси пролетарів та фармарів прокинулись. Іх підвела з сону опанувавша нашим краєм промислова криза.

Голод і небезпека загрозили кождому у очі холодом смерті—і народ схаменув ся! нарід тепер ясно бачить, що всім його муками маз він завдячити підлій господарці капіталістів. Робочі маси організують ся забрати Канаду в свої руки.

Руський робітник та руський фармар можно сказати ідуть в першій шерєгу до соціалізму. В загальї емігранти дужче проіняті духом боротьби за кращу долю, ніж місцеві англїки. І не диво ми в Канаді знайшли пекло і неволю! Нам очі не закурені брехнею капіталістів.

Крім того що з усіх боків Канади приходять листи і вістки від окремих робітників, що вони лише будуть пошпирати справу Соц. Партії Канади, але цілї русь-

кі товариства прилучаються і стоять під Червоної Прапори нашої непомібної трудової армії.

Як відомо, уже 7 наших товариств русько-українських стали яко комітети Партії. В Нанаїмо один, у Ванкувері є гурт русинів членів С. П. К. у Франку русини і чехи завязали Славянський Соціалістич. Союз, у Вінніпегу є Локаль в 120 членів, у Стонволі русько-українська фармарська Читальня прилучилась до Партії в Портадж-ля-прері гурт руських соціалістів, а до того в Онтаріо в Райн-ривер велика русько-українська читальня наневне прилучить ся тими днями до нашого славного Товариства!

Горою Соціалізм! А робітники інших націй теж не сплять!

Тепер уже можно подумати і про Український Соціалістичний Союз цілої Канади. В Канаді є 100.000 руського робітника та фармара. З ними що хоче той робить капіталіст, бо нарід темний не має ні книжки, ні просвіти, не знає Канадійських прав, бо вони написані по англійському.

Капіталісти поводять ся з нами, як з рабами... А в няньки дали нам пресбитиріян, а шпіделями над нами поставили всіляких наемників.

Ми українці русини цілої Канади мусимо zorganizовати ся в Укр. Соц. Союз, що буде частиною Соц. Партії Канади*). Нам треба книжок, треба газети, треба ораторів, організаторів—в руській мові. Ніхто нам сего не дасть, як ми самі про себе не подбаємо. Най же відгукнуть ся усі русини-українці з усіх кутків Канади, з усіх екстремників, з усіх мочар фармарських, з усіх фабрик та копалень, чи хочуть вони порятувати себе і дітей своїх—чи хочуть прикласти рук і збудувати велику не-побориму організацію Укр. Соц. Союзу в Канаді?

Бо лише правда за робітничою Соціалістичною Партією Канади! Вона поборить і лібералів і консерватистів, вона спинить руку ката і загойть віковічні рани наші. Переможе соціалізм—і рай та жите запанує на землі!

Най жие! Най ростє Соціалістична Партія Канади!

*) Див. ч. 1 газ. „Ч. П.".

Най гремить слово соціаліста над новитою капіталістичними гадинами Канадою!

З ІСТОРІІ КАНАДІ.

І.

Канада за панованя французів.

(Далі *)

Англїки, як відомо, геть низниц французів почали роботи перші проби колонізувати береги Пів. Америки; однак під час описуємої нами доби лічба англійських колоністів у Америці перевищала вже двадцять тисяч; се були, до того, справжні колоністи, які їхали до Нового Світу, аби там лишитись назавжди, а не ради того, щоб як найборше розбогатіти хосенною скуплею футер у тубольців та повернути потім до Європи. Але заледви можна дивуватись тому контрастові, коли згадаємо (вже не кажучи про інші умови життя) хоч проте, яка велика була політична та релігійна свобода, якою користались англїки, переїджаючи до Нового Світу завдяки чому вони їхали туди тисячами; між тим французький уряд з самого початку колонізації Канади не дозволив жадному гугеноті переселитись до Нового Світу ради того, щоб огородити Канаду від „пошести сретичних учень".

Минуло 30 літ з часу смерті Шамплену. У Франції пополнились з новою силою пориваня колонізувати просторе корито затоки св. Лаврентія та сусідних територій.

Французів підштурхувало до цих поривань постоїнно ростюча свідомість нікчемности здобутих ними результатів в порівняню з тим, що здобули англїки, котрі, як ми бачили, під час описаної нами доби (60 роки XVII столїтя), поклали вже міцний нчаток колоніям, відомих вісіля під назвами: Віргїнії, Мерленда, Каролїни, Массачузетса, Коннектікути і т. д.

24 мая 1664 р. Людвик XIV, поступаючи після ради великого Кольбера, підписав статут так зван. „Західної компанії", який бу-ли дані значні права і привілеї що до успішної колонізації західного материка (себто Пів-

нічної Америки) та західних берегів Африки. „Бо слава Господа Бога"—говорилось у королівським едикті:— „являється головним завданєм кожної справи; Компанія повинна мати в нових краях вистарчаючу кількість священнослужителів, старанно викладаюче в той час всіляких проповідників брехливих учень". Скажемо, ради контрасту, що перед 30-ма роками до того (1636) деякі з англійських переселенців у Америці заклали колонію (Род Айленд), де фактично був проведений принцип видокремленя церкви від держави, і де громадяне, складаючи добровільний громадянський союз, формально обовязались мати послух вибраним їми властям лиш в тих розказах, які відносяться до світських справ.

(Дальше буде)

П. Г. Міжуєв.

НА ЗАСЛАНЮ ЗА
ЧЕТВЕЛЕМ.

Нещасливо горюючи, жие наш робітничий нарід по колоніях на дарованих землях. От хоч би сей образець. Від Вінніпегу 40 миль на північ є послідня колїєва станція Тулон, а з Тулону ще дальше 55 м. на північ є колїонія де сіло яких до 300 руских родин. Дня 23 грудня зібрала мене охота подивитись на те нещасливе жите тих нещесливців. З Тулону на вище згадавну колїонію треба їхати на півних ногах, або наймзти фіру \$ 25 в зимі, а \$ 45 в літі; резумїєсь щом згодивсь на перше, так як кождий годить ся змеїнкаців тої колїонії. Повідході з Тулону вже не задовго здивавсь фармарів, що інгли за потребами до Тулону, вони не виглядали на істоту людську! Прибитий, пригнічений їде, ледво волоче ноги за собов. Що се з Вами, чоловіче? питаю. „Біда, далека дорога та недостаток так мене пригнобили!"... Що се за огнища дорогов? питаю. „Се наші фармерські стації караванні, коли їдемо по муку до Тулону волами 55 миль та по дорозі ночуємо. Ой гірке наше жите"... простогнав. Коли пішов я дальше, їду та їду, кінця тій дорозі нема! здибаю по дорозі сцени фармарского жита, що кожда сцена ранила мое

*) Див. ч. 6 „Черв. Пр.".

дивно. Н. Ткачут і його 2 сьв. Г. Боднарта П. Митник і коронний доєр більше напірають на те, що оскаржені—соціалісти. Коли судиш за пиво, то чого ж соціалізм прилітати?

Касієра т. В. Кульку за судив суди на \$ 157.50 ц., а як осужував, то казав, „що такої свободної конституції яка в Канаді—нема на всім світі, а Манітобський губернатор порядна людина“... Дуже добре! Але до чого тут „конституція і на губернатор“ коли ти нас ЗА ПИВО судиш? Суди за пиво, або отверто скажи, що караш за соціалізм, тоді ми пошукуємо права в парламенті Старої Англії.

Тов. В. Кулька подав рекурсе до вишого суду.

З т. т. і редактора „Черв. Пр.“ П. Терненка ще й доє не осужено, бо судня відкладає розправу з понеділка на понеділок і новий термін назначено 13 Янв. р. с. р.

Суд коштує Укр. Вінніп. Локаль ч. 2 С. П. К. величезні гроші. Та сим і хочуть зничити капіталісти соціалістів у Вінніпегу.

Лоєр коштує \$ 100 та рекурсе т. В. Кульки \$ 28 Не відомо на скільки ще засудять решту.

Але робітництво Вінніпегу розуміє, що тут зачеплена честь усього робочого люду Канади. Не Кулька, не Терненко, не Головацького судять, хочуть судовими коштами задавити молоді робітничу організацію.

І як т. В. Кулька був за суджений, північний Вінніпег тогож вечеру скинувся і приготував гроші, щоб показати ворогові, що ми вже свідимі лже і не дамо пропаси товаришові

І ціла робітничка та фармарська Канада не дасть ворогові розбити нашої організації у Вінніпегу, не дадут брати, щоб ворог спинив своєю підлою рукою видаване „Червоного Прапору“.

З УСІХ УСЮД КАНАДИ ПОСИЛЮТЬ СЯ ЩЕДРІ ДАТКИ І ЖЕРТВИ НА ВОРОТББУ З КАПІТАЛІСТИЧНИМ ГАДЭМ та його насмивним псами!

НАРІД НЕ ДАСТЬ ВПАСТИ „ЧЕРВОНОМУ ПРАПОРУ“. Вінніпезькі товариши віддають його тепер в руки і оборону робітництва цілої Канади.

Нарід не допустить, щоб товариши сиділи у в'язниці, щоб капіталіст потоптав

„Черв. Прап.“ своїми заболоченими рогами!

Надсилайте жертви! не дайти впасти наші так добре початій справі!

Гроші посилайте на адресу „Червоного Прапора“.

Тут зачеплена честь усіх, хто йде проти капіталізму!

Наближають ся вибори до Домініального Парламенту. Пан Томко Ястрембский зібрав мітинг, щоб з темних русинів міста Вінніпегу зорганізувати український клуб. Ястрембский організував уже українську пекарню, друкарню, і десяток клубів...

На оголощенню про мітинг було написано: „вступ соціалістам абороновений“.

Це зацікавило робітників Вінніпегу, і вони прийшли в лічбі 300 на мітинг Ястрембского. Робітництво обурене словами Ястрембского почало суперечитись, коли Ястрембский не розголтувавши добре о що йому хлє сказав, щоб кожний з присутних склав по \$ 1. Робітники заявили: „Нам не треба твого клубу! ми маємо свою Соц. Парт. Канади!“

Ястрембский заявив, що він робітників на мітинг не клівав. Нарід обурив ся, зчинився крик. Председатель добродій Кесижик покинув крісло і побіг гасити електрику.

Нарід вибрав тоді председателем редактора „Черв. Пр.“ П. Терненка. Але крик хрунів та обурене народу було таке велике, що т. Терненко не міг зробити спокій. Тоді покликав він нарід на улицю, і зі світом „Годі терпіння! годі стогнати!“ робітництво пішло на мітинг до своєї галі...

Другого дні в полієкорті.

На мітингу було більше 300 людей, але звичайно оскаржено більш діяльних членів товариства: В. Кулька, І. Оробко, К. Качмарика, т. Бернадского, П. Терненко та богу духу винного кандидата до Брендонської школи Шевчишина.

Знову суд над соціалістами!

Ястрембский і його свідки напірали на те, що оскаржені соціалісти, що Терненко „даєв губернатора“ (де? на тім мітингу Ястремского, де був такий крик, що не чути було, що хто говорить!). Проти соціалістів свідчив і пан інспектор руських шкіл у Маніто-

бі добродій Стефанік...

Добродій Кесижик доказав, що т. Терненко не робив крику, а всім сил прикладав зробити спокій. Інші свідки доводили лише той робили що лякали судю „соціалізмом та революцією“...

Осужено: т. П. Терненка на \$25 і кошта 4 товаришів по \$10 і кошта, а Шевчишина увільнено.

Крім того застержено тим п'ятвом, що коли вони в протязі 1 року зроблять який злочин, то понесуть кару в \$ 200.

Судия прочитав науку осужденим: „Вам вільно організуватись, але дайте спокій і можливість теж робити кожному іншому“...

Адвокат коштував товаришам \$ 10.

У відповідь по усіх переслідованя робітництво північного Вінніпегу рішило міцніш зорганізуватись і буди готовим до всіляких нападів.

В неділю 5 дес. с. р. в старій Вінніпезькій церкві був знову мітинг ворогів соціалізму, в той час галія ім. Т. Шевченка була по береги виповнена робітництвом; висіалоє в члени ще 15 товаришів.

ЮНІЯ НА ПОМОЧИ СОЦІАЛІСТИЧНИЙ ПАРТІЯ В КАНДІ.

Як вже було поміщено в ч. 5-тім „Черв. Прап.“, про з'їзд делегатів всіх юній, як майнерских так трейд і лейбор конєс і дел. соц. котрий відбув ся в Calgary Alta 14 дес. с. р. 3 Frank Local Union of U. M. W. of a Distr 18, був вибраний делегатом Франк Скат, котрий, повернувши з конвенції, здав рапорт дня 22-го дес. перед юнійними членами в Франку; де заявив що 37 голосів против 9 заявили за соціалістичнов платформов та номінованя принайме 4-х кандидатів до домініальних виборів, додавши, що сеї юнії повинні поперти соціалістичних послєв; я позаяк в Альберті треба розширити сильну агітацію, на що потрібно значну суму грошей, тому вніє, що обовязком локалів юнійних єсть помочи С. П. К. матеріально. Над сим проєктом вивязалась дискусія, але тов. Скат зараз вніє внесок, щоб „Франк майнер Юній Локаль“ стїгав з кожного члена по 50 с. мїє.

на фонд агітаційний в користь Соц. П. Канади. Т. Томашевский потвердив сей внесок і всі члени ухвалили одноголосно. Треба признати що „Франк Майнер Юній“ числїть до 350 членів, значить, Франк Майнер Юній дасть \$ 175 місячно на фонд виборчий. Ухвалено також віднестиє до всіх майнерских локалів в Альберті о по перте виборчого фонду. Як віднесуть са другі локалі, донесу наколи прийдуть якийсь результати.

Честь майнерам на Франку, що поперли сей так важний внесок, для самих себе!

Просивбим і інші українські часописи Канаді і Америці, щоб передрукували сю так важну справу для нас робітників новинку, та, що-б амереканські майнери русини, місями де їх єсть більше в юній ніж иньших народностей старали ся так само попірати свою Соціалістичну Партію в Стейтах котра так само буде ся старати о здобутє сили в парламентарних домах.

Т. Т.

200 ЗАСТРЕЛЕНИХ.

Ікюкою. Дец. 23—07.

Раніш, коли було рабство, або кріпацтво нас убивали пани пієля своєї охоти. Тепер, коли цілї держави стали власностєю капіталістів, —робітників ріжуть капіталістичні наймити—губерне-

У Ікюкою в Чілі (Пієденна Америка). Страйкує більше ніж десять тисяч робітників. Коли страйкарі відмовили послуху, губернєм звелів роєстріляти людей з борзєстрільних канон. Впало 200 трупів! Для когож заповідав бог: „Не убий?“

Робітники! ціла земна куля обляна наною кровю! Помети благо кров та!

Організуємось, бо капіталієт нагострив ножа на весь народ наш!..

ПАРТІЙНИЙ РУХ.

— Домініальний Екзєк. Комітет С. П. К. видбув своє засіданя дня 17 деєєбра 1907 р.

Присутні: Стеббінге, Морган, Прічард, Пітерсон, Мартіля, Кінглі і Дейлє.

Відчитано лієти:

Від тов. Отто Яна з Монтріол. Донотить про посту-пи організації в Монтріол,

про трудности при вишукуваню відповідної галі, про ворожі відносини консервативних мулярів, „независимих“ та иньших. Повідомляє також італіянські соціалієти в Монтріол бажають спелуки з партією.

Від тов. Джона Фрейзера з Торонто. Питая про порядок та нумерованє локалів в Онаєрію.

Від тов. Оробка з Вінніпегу. Аплікація о видачу чартера для українського локалю в Вінніпегу.

Від локалю Вінніпег з \$ 500 на стюмплі та місцевими новостями про діла та надії партії.

Від П. Ольсєна з Ред Дер. та Дж. Галіцького з Едмонтона Алта. Питаять ся о ітформації про організованє локалів у їх місцевостях.

Секретар дієстав ітструкції для кожної тїдповіди а в справі українського чартеру (який тимчасово здержано) поручено йому добути як найширши ітформації про положєне у Вінніпегу.

В виду розширенє партійного руху по цілій Канаді, та його живучости, комітет почуває ся в потребі вієслати організатора, тов. Кінгєлія, аби звидав кожду зорганізовану місцевість в Канаді. Коли буде можливо, в деяких місєях буде йому номагати посол т. Гавторітвейт. Іх задачию буде декуди проєяснити соціалієтичний рух та сильнійше його з собою повязати. Подорож зачнеє ся деєь з початком марта слїдуєчого року (1908). Поки що Дом. Ком. просить о як найширші дані та взиває всіх товаришів, аби подали свої еказівки та пляна для сеї першої проби сил Соц. Партії Канади.

РЕДАКЦІЙНА ПОШТА

Т.т. Томашевский, Ляхманєць і инши! Рєшта дописєй пде в. ч. 8 „Червон. Прапору“.

— Прошу т.т. члєн. Укр. Він. Локалю зголошуватись по члєнєські картки і конєтїтуцію Партії.

Фінанс. секретар

И. Корсак.

Виданє Українського Вінніпезького Локалю С. П. К. Issued by the Oukrainian (Ruthenian) Local of Winnipeg S. P. of C.